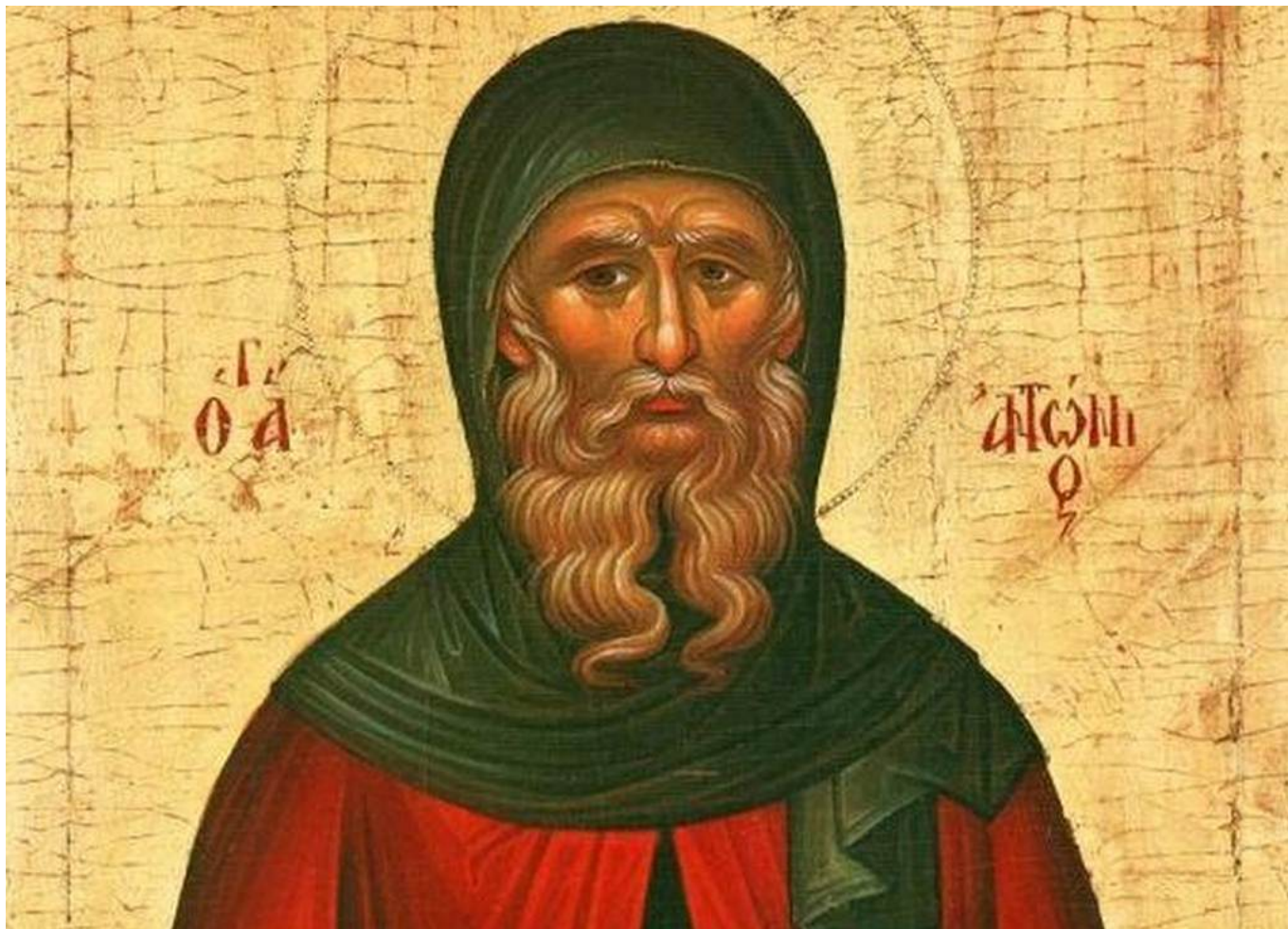

17 Ιανουαρίου: Εορτάζει ο Άγιος Αντώνιος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 17 Ιανουαρίου, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη ενός εκ των μεγαλύτερων πατέρων του αναχωρητικού μοναχισμού, τον οικιστή της αιγυπτιακής ερήμου και τον καθηγητή της μοναχικής πολιτείας, τον Όσιο και Θεοφόρο Άγιο Αντώνιο, που δίκαια αποκαλείται και Μέγας, γιατί πραγματικά δίδαξε και έπραξε σπουδαία και μεγάλα. Αναδείχθηκε διδάσκαλος μεγάλων Αγίων αλλά και τύπος της αληθινής προσωπικότητας του ανθρώπου για ολόκληρη την Εκκλησία. Τιμούμε επίσης, τη μνήμη του Νεομάρτυρα Γεωργίου, ο οποίος καταγόταν από τα Ιωάννινα.

«Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ

ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν, τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφάνέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος».

Ο Μέγας Αντώνιος γεννήθηκε στην Ἀνω Αἴγυπτο το 251 μ.Χ. και φανερώθηκε «εκ μητρικῶν σπαργάνων ἡγιασμένον σκεῦος και οἶκος του Παναγίου Πνεύματος». Σε νεαρή ηλικία αποφάσισε συνειδητά την πλήρη αφοσίωση στο θέλημα του Θεοῦ, μέσω της μοναχικῆς ζωῆς. Μοίρασε τα υπάρχοντά του στους φτωχοὺς και αποσύρθηκε αρχικά πλησίον της οικίας του, ὕστερα σε κοντινὴ προς το χωριό του περιοχή, και τελικά πορεύθηκε στα βάθη της ερήμου, όπου ἐζήσε περισσότερα ἀπὸ 80 χρόνια, μέχρι την οσιακὴ κοίμησή του, με πλήρη αφοσίωση στην πνευματικὴ ἀσκησι.

Ο βίος του, που γράφτηκε ἀπὸ το μαθητὴ του Μέγα Αθανάσιο, Αρχιεπίσκοπο Αλεξανδρείας, ἀποτελεῖ τεκμήριο σωτηρίας και πνευματικὸ οδηγό ὄχι μόνο για τους μοναχοὺς ἀλλὰ και για κάθε αγωνιζόμενο ἄνθρωπο. Απὸ τα πολλὰ θεόπνευστα που ἔχει πει ο Μέγας Αντώνιος ας μνημονεύσουμε και συγκρατήσουμε το εξής:

«Τὴν εγκράτεια, τὴν ανεξικακία, τὴ σωφροσύνη, τὴν καρτερία, τὴν υπομονή και τις παρόμοιες μέγιστες και ἐνάρετες δυνάμεις μάς τις ἔδωσε ο Θεός. Μας τις δώρισε, για να τις ἔχουμε ως ἀντίδοτα και ἀντιστάσεις στις ἀντίστοιχες προς αὐτές κακίες. Αν γυμνάζουμε αὐτές τις δυνάμεις και τις ἔχουμε πάντοτε πρόχειρες, τότε θα συνειδητοποιήσουμε ὅτι δε μας συμβαίνει πια τίποτε δύσκολο ἢ θλιβερό ἢ ἀβάσταχτο. Διότι θα συνειδητοποιούμε ὅτι ὅλα εἶναι ἀνθρώπινα και τα νικούν οι ἀρετές που ἔχουμε. Αὐτό δεν το σκέπτονται οι ἄνθρωποι πού ἔχουν ἀγύμναστη ψυχή. Δεν σκέφτονται ὅτι τα πάντα γίνονται σωστά και ὅπως πρέπει για το συμφέρον μας, για να λάμπουν οι ἀρετές μας και να στεφανωθούμε ἀπὸ το Θεό».

«Κανείς δεν μπορεί να εἰσέλθει στη βασιλεία των ουρανῶν, χωρίς να δοκιμάσει πειρασμούς (=δοκιμασίες). Βγάλε ἀπὸ τὴ μέση τους πειρασμούς, και τότε κανείς δεν θα ὑπάρχει που να σώζεται».

«Εἶδα ὅλες τις παγίδες του ἐχθροῦ (δηλαδή του διαβόλου) ἀπλωμένες πάνω στη γῆ. Και στέναξα και εἶπα: Ποιος ἀραγε θα τις προσπεράσει χωρίς να τον πιάσουν; Και ἀκουσα φωνή να μου λέει: Ἡ ταπεινοφροσύνη».

Εἶναι γεγονός ὅτι, ὅσο πιο σύντομα κατανοήσει ο ἄνθρωπος το μάταιο της ἀπληστης ἐπιδίωξης των υλικῶν και φθαρτῶν πραγμάτων, τόσο νωρίτερα

αξιοποιεί ορθά τα χαρίσματα και τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος.

Σήμερα οι πιστοί τιμούν, όπως γράφει ο ποιητής της Εκκλησίας «τον επί γης Άγγελον, και εν ουρανοίς άνθρωπον Θεού, του κόσμου την ευκοσμίαν, την τρυφήν των αγαθών και των αρετών, των Ασκητών το καύχημα».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου